

Ovogodišnji "Mikeški divani" su protekli u pravom blagdanskom ozračju ovjenčani ljubavlju prema voljenom gradu, svojem djelovanju i poslanju u njemu popraćeni lijepim stihovima i lirskim opisima kao da se održavao nekakav pjesnički skup a ne predstavljanje života i rada na ovim našim virov'tičkim stranama autorice i voditeljice projekta pod nazivom "Mikeški jestvenik" Ljubice Mihaljević ispred Strukovne škole kao nositelja te Industrijsko-obrtničke škole Virovitica, Gradskog muzeja kao koautora i suradnika, Turističke zajednice grada Virovitice i Ministarstva turizma koje je projekt prepoznalo i financijski poduprlo.

Piše: D. Bunjevac

Već na samom početku ovog literarno - edukativnog programa nema ničega boljeg i ljepšeg nego li kada se gost, nakon uvodne uobičajene formalnosti, govoreći o svojem djetinjstvu, rodnom kraju iz kojega potječe, životu koji je tamo proveo, obitelji i svojim životnim uzorima, mladenačkim razmišljanjima i maštanjima predstavi stihovima i pjesmom na svojem rodnom izričaju koji pripada govoru Dalmatinske Zagore iako geografski pripada Zapadnoj Hercegovini i na samoj je tromedi. Citirajući svoju "Vinicianu" iz svoje "Šiškuše - Viničke kuharice s dušom" koja bi uskoro trebala ugledati svijetlo dana, u prostore Gradskog društva Crvenog križa "doletile su Zavelimske vile koje su se po noći igrale s konjin i njihovon grivon" dok je Volijak čuvao sve ono zasađeno od bure a zovnica "zauvik ostala moja najlipša zastava". "U jačermi se sviralo u proliće na jasenovoj kori... a najlipša je glazba bila šum rastova iz Rožnjaka". "Na didovim kolinima je bio spas od materine šibe" dok su se "pisme pivale uz strikanovu armoniku" a "ganga sa sestron na Gromili". To je junački kraj Andrijice Šimića i drugih hajduka kao i don Jakova Perkovića poznatog hrvatsko-hercegovačkog glagoljaša - domoljuban i pravedan. U mjestu je sačuvana kula Hasan age Arapovića čija je Fatima glavna junakinja Mažuranićevog spjeva 'Asanaginica.

Tako je Ljubica i njena milozvučna ikavica spojila Vinicu i Viroviticu pa kada je u svojem viđenju Virov'tičana iznijela svoju teoriju imena grada prema kojoj se u njemu nalaze dva pojma: Vira - vjera i vitica - prsten, shvatili smo koliko ova žena žari svojom pozitivom i zrači optimizmom koji nam je danas više nego potreban u prepoznavanju, iznošenju i očuvanju naše svekolike a pogotovo odumiruće baštine pa tako i one kulinarske kojom se ona tako predano i temeljito bavi.

O "Mikeškom jestveniku" je ispričala mnogo toga: da se od početka radilo zaista furiozno zbog zadanih rokova ali i zbog "Rokova" - dana našega grada na kojemu je održano predstavljanje projekta i to u nekoliko uprizorenja. I zaista je bila dobra prezentacija. Primjećena, pohođena, obilno degustirana i faljena. Prepoznata. Isto tako bilo je govora i o jedinom prijeporu, onom o samom nazivu, koji je dopirao do uha, gdje je od gošće posve dokumentirano objašnjeno da je "jestvenik" zapravo autentično ime i propisani naziv za pisanu ponudu hrane koji je živio u našim krajevima početkom 19.-tog stoljeća u kuharicama autora Ivana Birlinga zatim u djelima Deželića, Kumičića i najvažnije hrvatske "Zlatne kuharice" autorice Mire Vučetić (Ogulin 1892. - Zagreb 1976.) puno prije od riječi "jelovnik" čime je svaka sumnja kod pravih Mikeša uklonjena.

VINIČKA VILA "MIKEŠKE DIVANE" POHODILA

Autor Administrator

Petak, 29 Prosinac 2017 20:50 - Ažurirano Ponedjeljak, 26 Ožujak 2018 21:12

Dotaknulo se je tiskanih materijala "Knjižice recepata", specijalnog kalendara, listova recepata i svih ostalih urađenih popratnih materijala kao i suradnika; njene desne ruke kustosice etnografske zbirke Jasmine Jurković Petras kao i Dubravke Sabolić iz Gradskog muzeja te svih ostalih već spomenutih zaključno s medijima "Virovitičkim listom", "Nacionalom" i "Business&Lifestyle" koji su svoje stranice bogato i lijepo posvetili ovom projektu.

Pod kraj ovih devetih "Mikeških divana" je Natalija Vidak gošći i njenom "Jestveniku" u čast izrecitala lirsko-gastronomsku pjesmu "Nediljna čorbica" a umjesto svojih standardnih "Crtica iz povijesti" Dubravka Sabolić je pronašla jedan stari recept za čajne kolačiće iz 1967. godine u "Virovitičkom listu".

I za kraj je objavljena jedna tužna vijest da je mikeška družina ostala, nakon Damira Svobode (2016.), bez još jednog vrlo važnog i izvornog člana, Đure Černija Dode krajem listopada o.g koji je bio zapravo najvažniji kotačić ovog programa sa svojim lipim pričama iz svoje mladosti koje su nam donosile toliko puno radosti jer su bile na mikeškom govoru ispričane. Bez kojih bi Divani izgubili onaj prevažni izvorni i svakako edukativni smisao..

Izvor: facebook stranica [Mikeški Glasnik](#)